

Žaloba podaná dne 3. března 2010 — Evropská komise v. Rada Evropské unie**(Věc C-118/10)**

(2010/C 113/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Rady 2009/991/EU⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2009 o poskytování státní podpory orgány Lotyšské republiky na nákup zemědělské půdy v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přijetím napadeného rozhodnutí Rada zvrátila rozhodnutí Komise vyplývající z návrhu potřebných opatření uvedených v bodě 196 pokynů z roku 2007 týkajících se zemědělského sektoru a jeho bezpodmínečného přijetí Lotyšskem, kterým byla posledně uvedenému uložena povinnost ukončit nejpozději k 31. prosinci 2009 stávající režim podpor na nákup zemědělské půdy. Za výjimečných okolností totiž Rada povolila Lotyšsku zachovat tento režim až do uplynutí platnosti pokynů z roku 2007 týkajících se zemědělského sektoru, tedy do 31. prosince 2013. Okolnosti uváděné Radou k odůvodnění jejího rozhodnutí nejsou zjevně výjimečnými okolnostmi, které by mohly odůvodnit napadené rozhodnutí a nezohledňují rozhodnutí Komise týkající se tohoto režimu. Komise na podporu své žaloby na neplatnost uvádí čtyři žalobní důvody:

a) Zprvce se domnívá, že Rada neměla pravomoc jednat podle čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce SFEU, neboť podpora, kterou schválila, byla stávající podporou, jež se Lotyšsko, když přijalo potřebná opatření, která mu byla navržena Komisí, zavázalo ukončit ke konci roku 2009.

b) Zadruhé se Rada tím, že povolila podpory do roku 2013, dopustila zneužití pravomoci, když se pokoušela neutralizovat rozhodnutí, podle něhož Lotyšsko mohlo zachovat tato opatření až do konce roku 2009, nikoli však po této době.

c) Dále, podle třetího žalobního důvodu byla přijetím napadeného rozhodnutí porušena zásada loajální spolupráce, která se použije na členské státy a rovněž na orgány. Rada svým rozhodnutím zprostila Lotyšsko jeho povinnosti spolupracovat s Komisí, pokud jde o potřebná opatření přijatá tímto členským státem, v rámci spolupráce zakotvené v čl. 108 odst. 2 SFEU, v případě stávající podpory na nákup zemědělské půdy.

d) Svým posledním žalobním důvodem Komise tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož měla za to, že byly dány výjimečné okolnosti odůvodňující přijetí schváleného opatření.

(¹) Úř. věst. L 339, s. 34

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Marknadsdomstolen (Švédsko) dne 8. března 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) v. Ving Sverige AB**(Věc C-122/10)**

(2010/C 113/55)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Marknadsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Konsumentombudsmannen (KO)

Žalovaná: Ving Sverige AB

Předběžné otázky

- 1) Je třeba požadavek „a umožňuje tak spotřebiteli uskutečnit koupi“ v čl. 2 písm. i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se jedná o výzvu ke koupi, jakmile jsou spotřebiteli dostupné informace o propagovaném produktu a jeho ceně, takže se spotřebitel může rozhodnout o koupi, nebo je třeba, aby obchodní komunikace také poskytovala skutečnou příležitost ke koupi produktu (např. formulář objednávky) nebo aby byl poskytnut přístup k takové příležitosti (např. reklama mimo obchod)?
- 2) Je-li odpověď na výše uvedenou otázku taková, že je třeba, aby existovala skutečná příležitost ke koupi produktu, je třeba za splnění této podmínky považovat případ, kdy je v obchodní komunikaci uveden odkaz na telefonní číslo nebo internetovou stránku, na kterých může být produkt objednán?
- 3) Je třeba čl. 2 písm. i) směrnice 2005/29 vykládat v tom smyslu, že požadavek na uvedení ceny je splněn, pokud je v obchodní komunikaci uvedena výchozí cena, to znamená nejnižší cena, za kterou lze propagovaný produkt nebo kategorii produktů koupit, pokud jsou současně propagovaný produkt nebo kategorie produktů dostupné v jiných verzích nebo s jiným obsahem za ceny, které nejsou uvedeny?
- 4) Je třeba čl. 2 písm. i) směrnice 2005/29 vykládat v tom smyslu, že požadavek na uvedení základních znaků produktů je splněn, jakmile je uveden textový či obrazový odkaz na produkt⁽²⁾, to znamená, že produkt je určen, ale není blíže popsán?
- 5) Je-li odpověď na výše uvedenou otázku kladná, platí toto zjištění také tehdy, je-li propagovaný produkt nabízen v mnoha verzích, ale obchodní komunikace odkazuje na tyto verze pouze prostřednictvím společného označení?
- 6) Jedná-li se o výzvu ke koupi, je třeba čl. 7 odst. 4 písm. a) vykládat v tom smyslu, že postačuje, jsou-li uvedeny pouze některé z hlavních znaků produktu a obchodník v dalším odkazuje na svou internetovou stránku za podmínky, že na této internetové stránce jsou uvedeny základní informace o hlavních znacích produktu, ceně a ostatních podmínkách v souladu s požadavkem uvedeným v čl. 7 odst. 4?

- 7) Je třeba čl. 7 odst. 4 písm. c) vykládat v tom smyslu, že ke splnění požadavku na uvedení ceny postačuje, aby byla uvedena výchozí cena?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 22.

⁽²⁾ Pracovní dokument Komise „Prováděcí pokyny ke směrnici 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách“, s. 47f.

Žaloba podaná dne 10. března 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-127/10)

(2010/C 113/56)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Karanasou-Apostolopoulou a G. Zavvos)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES⁽¹⁾ ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES, a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2006/42/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 29. června 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 9.6.2009, s. 24.